

143. Lille Vintersky (*Scagelothamnion pusillum*). A: Presset eksemplar af Lille Vintersky. Den fjerformede forgrening ses relativt tydeligt med det blotte øje. 10 cm. B: siddende, korsdelt tetrasporangium på indadvendende side af sidegren. 60 μm (sporangiets længde). C: Kirtelcelle (pil) på indadvendende del af sidegren; sidder i en lille fordybning i bærecellen og dækker ikke hele cellens længde. 25 μm (kirtelcellens længde). D: Hanlig gametofyt med vifteformede grensystemer med antheridier. E: karpogoniegren med trichogyn (pil). F: Cystokarpium.

i et plan vinkelret på de primære grenes forgreningssplan, og sidegrenene bliver derved kranstillede.

Lille Vintersky er knyttet til sublittoralzonen, hvor den findes i dybder fra ca. 4-40 m (50 m) dybde, hvor den kan vokse på dyr (mosdyr og hydroider) samt på andre alger, fx på stipes og **hapterer** (hæftere) af bladtangarterne.

Det er overvejende tetrasporofytter, som man finder om sommeren,

og tetrasporangierne er siddende på oversiden af sidegrenene. Tetrasporangierne er korsdelte.

I enkelte tilfælde er den hunlige gametofyt observeret. Den fircellede karpogoniegren dannes fra sidegrenenes basalceller. Fra zygoten udvikles cystokarpier, som ikke er omgivet af beskyttende tråde. De yderste celler udvikles til karpogonier, som frigør karposporer. Antheridier er kun nogle få gange

observeret i naturen. I kultur dannes de på korte sidegrene på begge sider af de primære sidegrene samt fra smågrene fra hovedaksen.

Til tider ses en skinnende, linseformet celle på overside af sidegrenenes celler; det er en såkaldt kirtelcelle, og den dækker kun en del af bærecellens overflade.

Arten optræder i tidligere litteratur om grønlandske havalger under navnet *Antithamnion boreale*.